ความสำคัญของปัญหาและ... ความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจร

ทั่วโลกตายจากอุบัติเหตุจราจรปีละกว่า 1.2 ล้านคน บาดเจ็บปีละ 50 ล้านคน หรืออัตราตายต่อประชากรแสนคนเท่ากับ 19.0 ในประเทศที่มีรายได้สูง เท่ากับ 12.6 ส่วนประเทศที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลางเท่ากับ 20.0[1] แต่ในปี 2549 ประเทศไทยมีอัตราตายต่อประชากรแสนคนเท่ากับ 22.4[2]

- คนไทยตายจากอุบัติเหตุจราจรเฉลี่ย 13,000 คน/ปี วันละ 35 คน ชั่วโมงละ 1.5 คน ในปี 2549 ตาย 13,996 คน[2]
- คนไทยบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรเฉลี่ยกว่า 950,000 คน/ปี วันละ 2,600 คน ชั่วโมงละกว่า 100 คน ในปี 2549 บาดเจ็บ 973,104 คน[2]
- ในแต่ละปีมีผู้พิการจากอุบัติเหตุจราจรประมาณ 40,000 คน เฉลี่ยวันละกว่า 100 คน[3]
- อุบัติเหตุจราจรส่งผลให้เกิดภาวะทุพพลภาพมากกว่าการตาย 2 – 3 เท่า[3]
- พาหนะที่เกิดอุบัติเหตุจราจรมากที่สุด คือ รถจักรยานยนต์ร้อยละ 83.20[4]
- ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่บาดเจ็บรุนแรง มีการตีมแอลกอฮอล์สูงสุดร้อยละ 43.99[4]
- ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่บาดเจ็บรุนแรงไม่สวมหมวกนิรภัยร้อยละ 84.30 และผู้โดยสารไม่สวมร้อยละ 93.87[4]
- ผู้ขับขี่รถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่บาดเจ็บรุนแรงไม่คาดเข็มขัดนิรภัยร้อยละ 75.52 และผู้โดยสารไม่คาดร้อยละ 93.87[4]
- ช่วงเวลาที่เกิดเหตุสูงสุด คือ 16.00 – 19.59 น. วันเสาร์เกิดเหตุสูงสุด เดือนธันวาคมเกิดอุบัติเหตุสูงสุด และเดือนเมษายนมีผู้เสียชีวิตสูงสุด[4]
- ในแต่ละปีมีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุจราจรกว่าหมื่นคน ตายอีกกว่าสามร้อยคน ซึ่งสูงกว่าตายจากไข้เลือดออก เป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ร้อยละ 71.93 (ตามกฎหมายยังไม่มีใบอนุญาตขับขี่) และพบผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ได้รับบาดเจ็บมีการตีมแอลกอฮอล์ร้อยละ 95.97[4]
- ในปี 2550 มีรถทุกประเภทที่จดทะเบียนสะสมทั่วประเทศจำนวน 25,618,447 คัน ในจำนวนนี้เป็นรถจักรยานยนต์ 15,961,927 คัน อยู่ในกรุงเทพ 2 ล้านกว่าคัน ส่วนภูมิภาคอีกกว่า 13 ล้านคัน[5]

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ

มูลค่าความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรของประเทศไทยในปี 2550 เท่ากับ 232,855 ล้านบาท ประมาณร้อยละ 2.81 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP)

มูลค่าความสูญเสียจำแนกตามระดับความรุนแรงของผู้ประสบเหตุต่อราย กรณีเสียชีวิต 5,315,556 บาท/ราย พิการ 6,167,061 บาท/ราย บาดเจ็บสาหัส 147,023 บาท/ราย และบาดเจ็บเล็กน้อย 34,761 บาท/ราย

ผลกระทบของอุบัติเหตุจราจรทางบก [7]

ต่อความยากจน

การเกิดอุบัติเหตุในแต่ละปีจะทำให้มีคนไทยยากจนลงเกือบ 500,000 คน (ใน 1,000 ครัวเรือนที่เกิดอุบัติเหตุ ความน่าจะเป็นที่หัวหน้าครัวเรือนประสบอุบัติเหตุเท่ากับ 5 ครัวเรือน ซึ่งจะทำให้มีจำนวนประชากรที่ยากจนลงอีกประมาณ 119,221 คน)

ต่อความสามารถทางเศรษฐกิจในระยะยาว

ในกรณีผู้เสียชีวิตหรือทุพพลภาพจากอุบัติเหตุเป็นหัวหน้าครัวเรือน ซึ่งผู้เสียชีวิตดังกล่าวเป็นเสาหลักทางเศรษฐกิจจะพบว่า ความสามารถทางเศรษฐกิจของครัวเรือนลดลงเกินครึ่งหนึ่ง แม้ได้รับการช่วยเหลือจากโครงข่ายคุ้มครองทางสังคม

1. Peden M, Scurfield R, Sleet D, Mohan D, Hyyder AA, Jarawnw E, et al, editors. World report on road traffic injury prevention. Geneva: World Health Organization; 2004.
2. เพ็ญศรี จิตรน้ำทรัพย์, พวงทอง อังคะสุวพลา. รายงานการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ พ.ศ.2549 [แฟ้มข้อมูล]. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2550.
3. ปรีชา ศิริทองถาวร, สมาคมแพทย์อุบัติเหตุแห่งประเทศไทย.
4. กาญจนีย์ ดำนาคแก้ว. การบาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุขนส่ง พ.ศ.2550 [แฟ้มข้อมูล]. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2551.
5. ฝ่ายสถิติ กลุ่มวิชาการและวางแผน สำนักจัดระบบการขนส่งทางบก กรมการขนส่งทางบก.
6. สำนักความปลอดภัย กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม.
7. สุชาดา เกิดมงคลการ, สัม เอกเฉลิมเกียรติ. การบาดเจ็บที่สำคัญในประเทศไทยปี พ.ศ.2548. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2550.

กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บ สำนักโรคไม่ติดต่อ
กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
โทรศัพท์/โทรสาร 02 590 3968
http://ncd.ddc.moph.go.th

Design by Thitima Khuntasin